

Overweging zondag 23 december 2012

In dit evangelie van Lucas gaat het om de ontmoeting van twee vrouwen die beiden in verwachting zijn. Elisabet, die 'onvruchtbaar' heet en in haar zesde maand in verwachting is van de latere Johannes de Doper, de grote profeet, voorloper van Jezus Messias, en Maria, het jonge joodse meisje dat nog maar pas zwanger is van Jezus.

Maria is niet haar echte naam. Het is de Griekse vertaling van haar Hebreeuwse naam 'Mirjam'. Haar ouders hebben haar genoemd naar Mirjam, het zusje van Mozes. In bange tijden had die Mirjam de wacht gehouden bij het weerloze kind in het riet. Ze had waakzaam toegezien toen het kind uit het water van de dood werd gehaald en naar het hof van de farao werd gebracht.

Deze vrouwen schrijven door hun moederschap geschiedenis. Er breekt een nieuwe toekomst aan. Johannes de Doper zal de weg bereiden voor Jezus door zijn oproep tot omkeer en inkeer, boete en bekering. Jezus, 'Jeshoea', wat betekent 'God redt', zal als langverwachte Messias verlossing en bevrijding brengen namens God.

In hem zal Gods rijk van vreugde, vrede, liefde en gerechtigheid doorbreken. Gods menslievendheid verschijnt concreet in het leven van Jezus. Maria zal geleidelijk aan ervaren en beseffen wie haar zoon eigenlijk is. Zij zal in hem geloven en hem trouw blijven tot aan de voet van het kruis. En daarna zal ze, met de andere vrouwen en samen met de apostelen, Pinksteren afwachten, de stormachtige doorbraak van het christendom uit kracht van Gods Geest, de Geest van Jezus, die onweerstaanbaar de harten van velen vol vurigheid vervult.

Noch Elisabet, noch Mirjam hebben geweten wat hen te wachten stond en wat de geboorte van hun zonen zou teweegbrengen in de geschiedenis. Als moeders in blijde verwachting ontmoeten ze vandaag elkaar vol vreugde.

Als moeders, vol verwachting en vol warme liefde en toewijding, hebben ze hun kind opgevoed en zien opgroeien. Als moeders, die de ongewone en uitdagende levenswijze van hun zonen niet begrepen, zijn ze trouw gebleven.

Beiden werden ze ook pijnlijk lijdende moeders, die tot in diepste van hun hart getroffen werden door de wrede dood van hun zonen. Johannes de Doper zal onthoofd worden door Herodes. Jezus zal de gruwelijke kruisdood sterven, verraden, verloochend, verguisd.

Als we morgenavond kerstavond vieren met jubelend gezang en muziek, met kleurrijk licht en een feestelijk decor van kerstbomen en sterren en kijken naar de kribbe met het kind, dan weten we hoe 't leven was van deze Jeshoea van Nazaret.

Dan worden we ontroerd en dankbaar om zo veel liefde van Godswege voor ons, mensen. Dan mogen we, zoals Elisabet en Mirjam, allen zalig prijzen die geloven dat de levensweg van het kerstkind een weg is van heil voor ons allen: een weg van Licht in onze duistere crisistijd.

Jezus van Nazaret is onze hoop op een andere en betere wereld. Hij is de 'ster' die ons voorgaat. Hebben wij het hart van de herders, van de drie wijzen, van Mirjam en Jozef? Kiezen we ook voor de stal of gaan we liever naar het paleis van koning Herodes en Pontius Pilatus?

De ster Jezus bleef staan boven de stal; bij de eenvoud, de armoede, de kleinheid, de zachte krachten van de vrede en de Liefde. De ster van Jezus staat vandaag boven de stal, de

woning, als je van een woning mag spreken, van die arbeiders op de suikerrietplantages en hun gezinnen in Guatemala, Nicaragua, Honduras, India en zovele andere plekken en destemeer mogen wij ons vandaag op deze 4^e adventszondag de vraag stellen: kiezen wij voor de stal of toch liever voor het paleis.

Durven wij nog te kiezen voor de Jeshoea van Nazareth nu wij weten dat een keuze voor hem en keuze is tegen de gevestigde orde, een keuze tegen ongebreidelde zelfverrijking. Kiezen voor Johannes de Doper, kiezen voor Jeshoea van Nazareth betekent dat mensen zoals Marcella Bautista, dat de landarbeiders op de suikerrietplantages tot hun recht komen, hun recht krijgen en een menswaardig leven kunnen leiden en dat hun kinderen en de kinderen van hun kinderen net zoals wij en onze kinderen recht hebben op schoon drinkwater, goede gezondheidszorg en onderwijs.

Advent betekent 'verwachten'. De arbeiders op de suikerrietplantages mogen heel wat verwachten van ons tenminste als wij op kerstavond zeggen, vieren en zingen: Er is een kindeke geboren op aard, het kwam op de aarde voor ons allemaal en het wenst ons allen een zalig Nieuwjaar. Horen we het goed: ons allemaal.

Dat het zo mag zijn!